

Her şiir kitabı şiir ağacının bir dalı her şiir de o dalın yaprakları gibidir. Her yıl binlerce şiir kitabı çıkar ama binlerce basılan şiir kitabının ne yazık ki binlerce okuyucusu olmaz.

Bu yüzden de yayınevleri şiir kitabına buz gibi bakar, katıldığı kitap fuarlarında şiir için ayrı bir bölüm açmaz. Şiir kitabı var mı diye sorduğunuzda da “olması lazımdı” diyerek kitabı aramaya başlar.

Bundan dolayı şiir okuru kitaba ulaşmakta zorlanır, bundan dolayı da şairlerin çoğu kitaplarını ayrı bir masrafı göze alarak kitabını gönderir. Gönderdiği kişi de büyük bir ihtimalle sosyal medyada kitabın kendisine ulaştığını belgelemek için kapağını ya da kendisine imzalı sayfanın fotoğrafını çekerek paylaşır ve kitabın işini bitirir.

Bu vefasızlığa ortak olmamak için bana gönderilen okuduğum halde değerlendiremediğim kitaplara en azından değinip geçmek istedim. Hani “evde kalan kızın kaygısı emmioğluna düşer” derler ya keşke bu işleri kendine vazife eden bir arkadaşımız olsaydı da her kitap için daha oylumlu yazılar yazsaydı.

Bazı şairler vardır adı anıldıkça göğsü kabarır, bazıları da adı anıldığında içinde gizlenecek bir yer arar işte böyle bir şairin kitabında bize dokunan şiirlere sadece değinip geçeceğim.

Hüseyin Sönmezler, günümüzün Ferhat'ı bir şair. Bir yandan Kahramanmaraş'tan Gaziantep'e yüz kilometrelik bir tünel kazarak Gaziantep'i suyla buluşturmak için son külünk darbelerini indirirken bir yandan da gönlünde şiire özel bir alan açarak yaklaşık yirmi yıl önce çıkarmış olduğu *Yağmur Öncesi* şiir kitabından sonra *Rosinha Hiç Dinmedi Yağmur* ile adeta işinin gücünün su olduğu hatırlatıcısına vaktimize konuk oldu.¹

*Bu sabah, yaşadığım kadar gerçetsin sularda
Hislenir nisan çilgınlığı nehir
Rosinha, muhayyel gözleri suların
Sen ki taşkınlardan sonra hatırlarsın
Bu sabah bilmediğim kadar uzaktasın.(s.28)*

*Sen yoksun ya
Mehtap ölgün, bulutlar kara
Sanki gözyaşı yağmur
Dökülürken sokaklara (s.4)*

Hece şiirinin öksüz çocuk gibi boynunu bük-

tüğü, edebiyat dergilerinde eşikte durmasına bile müsaade edilmeyen tabiri caizse “gerici”, “yobaz” şiir gibi ya da malum zihniyet sözü yumuşatarak şöyle söyler: “Hece şiirinin zamanı geçmiştir, artık modern şiir vardır. Hece şiiri günümüze hitap etmiyor” gibi bir sürü bahaneler üreterek şiir evine sadece bir kapıdan girileceğinin cangamasını yapıp dura dursun. Şiir yazıldığı müddetçe horlansa da, görmezlikten gelinse de hece şiiri var olacaktır.

Yaşar Özden 1951 doğumlu bir şair. Bu güne kadar çeşitli gazete ve dergilerde şiirleri yayınlansa da ilk defa bir şiir kitabı ile okurunun karşısına çıkmasının nedenlerinden birisi de gerek hece şiirinin üvey evlat muamelesi görmesi gerekse ilgi görme-yeceği düşüncesiyle kitap çıkarmayı öteleyen bir şair olduğuna inanıyorum.

Yaşar Özden Bey, aynı zamanda kitabına² isim olan bir şiirinde:

*Garip bir şairim garip arzum var
Karnın hep tok ise okuma beni
Yetimi mazlumunu sevecek kadar
Vicdanın yok ise okuma beni (s. 21)*

*Bendeki duyguyu taşımaz dere
Götürür sevdanı yanlış yerlere
Yandığım üzülmedim bir kere
Ah eyledim yanıldığım derde ben (s. 62)*

*Sinemin dağında kül yığın yığın
Kerem de Aslı'ya burada yandı
Gözyaşımdan damla düştü nehre
Deniz buharlandı dere de yandı (s. 135)*

Yaşar Özden, hece şiirini kusursuz kullanan şairler arasına katarak bize de hakkını teslim etmek düşüyor.

Hece sularında kulaç vuran bir başka şair Recep Şen'in şiirleriyle sözümüzü sürdürelim.

Recep Şen de ilk kitabı ile şiir okuyucusunu selamlıyor. Muhtemelen kendi içine yazdığı şiirleri başkalarıyla paylaşmakta geç kaldığının farkına varmış olmalı ki elli yaşına merdiven dayadığında *Şiirlerde Bul Beni* ile hece şiirinin vadilerinde gezinmeye başlar.

Yazdığı şiirlerle nereye ulaşır, kimin kalbine dokunur, kim onun şiirlerinden aldığı ilhamla yeni şiirler yazmaya başlar orasını bilmeyiz. İlk kitap ilk göz ağrısı çocuk gibidir. Recep Şen şimdilerde bu

¹ Hüseyin Sönmezler, *Rosinha Hiç Dinmedi Yağmur*, Serencam Yayınları, Gaziantep 2019.

² Yaşar Özden, *Okuma Beni*, Turay Yayınları, İstanbul 2019.

heyecanı yaşıyor.³

*Kızıl renge boyanır gün batımında sema,
Kıpkızıl olur deniz, uzaktan eder nida.
Dağlar sevda renginde, figan eder esen yel,
Kaybolur kızılılıkta, uzaktan sallanan el.
Ah bu yaz akşamları, geceye kapı açar,
Vedasız çekip giden günler maziye kaçar.
Efkârıyla ölçülür gecelerin kıymeti,
Denizin şarkısında, uzakların hasreti.
Sancı girer bağrına, bıçak gibi saplanır,
Gurbette geçen günler, ah nasıl hesaplanır? (s. 17)*

*Karanlıkta kör kuyular
Sarp yollarda dar pusular
Boylar beni derin sular
Söyle nasıl geçeyim ben? (s. 27)*

*Şikâyet etmez dertten, derd-i aşka düşenler
Aşkın dükkânından gam, alanı sen bilmezsin.(s.
38)*

Bu kitap Recep Şen'in ilk göz ağrısı. Ağrısı daim olsun inşallah.

Paul Valery'nin "Aslan yediği ve sindirdiği konulardan oluşur." sözünü, merhum Prof. Dr. Mehmet Kaplan "Arslan yediğinden mürekkeptir" şeklinde çevirerek muhtemelen şöyle demek istemiştir. Şair/yazar okuduklarından mürekkeptir.

Gökân Öztürk *Ve Yağmur Yağacak* kitabının epigraf, Abdurrahim Karakoç ağabeyin şiir ile ilgili şu düşünceleri ile kitabın içine buyur ediyor: "Temiz ve ahlaklı şiir, çarpıcı ve hatırdaki kalıcı şiir, okuyucunun içinde kendini bulacağı şiir has şiirdir, şerefli şiirdir..." Allah sana rahmetiyle muamele eylesin ağabey. Aynı zamanda taşlama ve hiciv üstadı olan Abdurrahim ağabey, sözünün sonundaki üç noktanın içinde de "bir de şerefsiz şiir vardır" demeye getiriyor.

Kitabın sayfalarını karıştırmaya başlıyorum. Baştan, ortadan, sondan sonra tekrar bir daha karıştırıyorum ki görelim bakalım gerçekten "Arslan yediğinden mürekkeptir" sözünün içini ne kadar dolduruyor şiirleriyle Gökân Öztürk.⁴

Kitapta kendisiyle ilgili kısacıkta olsa bir bilgi yok hem adı hem şiirleri ile ilk defa karşılaşıyorum.

İlk şiirinden bir kaç dörtlülük okuduktan devamını okumaya karar veriyorum.

*Aman dedim, bilir misin amanı
Hiç eksilmez şu dağların dumanı
Uzak değil kavuşmanın zamanı
Bize düşmez... O'na düşer görürsün! (s. 5)*

*Semâya uçurduğum şiirlerim sanadır
Bozulmamış bir aşkın en güzel hecesiyim
Âşk denilen güzellik cananadır canadır
Beklediğin her yere ismini karalarım
Çözülmeyen vuslatın en son bilmecesiyim
Hele bir gölgen düşsün kapımı aralarım (s.13)*

Hece şiirini bilmeyenlerin serbest şiir gibi okuduğu bu şiir aslında hecenin 14lü ölçüsü ile yazılmış ve benim adına serbest hece dediğim bir şiir. İşin doğrusu benden başka şairlerin de hecede böyle yenilik aramalarını hece şiiri için önemli buluyorum.

*Bir bahçesin menekşeyle, ıtırta
Vuslak uzak sanıyorsun, hatırla
Kefenimi dilim dilim satırla
Biçtim biçtim, bulamadım yâr seni! (s. 35)*

*Bir yağmura kaldım, bir fırtınaya
Kar yağınca dona dona gelmişim
Şu derdimi döktüm Nil'e Tuna'ya
Biraz olsun cana cana gelmişim (s. 43)*

Gökân Öztürk, ilk defa bir kitapla şiir okurunun önüne çıkmadan önce Abdurrahim Karakoç ağabeyin o sözlerini kulağına küpe ediyor ve hece şiirini kusursuz kullanıyor. Öztürk'ün kitabını tekrar okumak üzere bir kenara bırakıyorum.

Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri: "Harabat ehlini hor görme zâkir / Defineye malik viraneler vardır" demiş ne güzel de güzel söylemiş.

Aslında Gökân bahsini katacaktım ama şiir beni bırakmıyor.

*Yerden göge saldım maruzatımı
Peşinden koşturdum gönül atımı
Değiştirmek üzre kara bahtımı
Beş kıtaya hücum eder saçlarım (s.71)*

Ben şimdi sana ne diyeyim Gökân? Şiirinin arkasına gizlenerek nice şiirler yaz. Madem Abdurrahim Karakoç ağabey'in izinden yürüyorsun, onun gibi dik duruşu ve mütevaziliği sürdür.

Bu zaman ırmağında nice seller gelip geçti, gereye sadece kumlar kaldı...

3 Recep Şen, *Şiirlerde Bul Beni*, Kırmızı Çatı Yayınları, Ankara 2018.

4 Gökân Öztürk, *Ve Yağmurlar Yağacak*, Ceylan Ofset, Samsun 2019.